

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Δ'

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἵδωμεν ἐπιστάντες, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραππούσαις, ἐσθήσεσι Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὅψιν, τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωήν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Θεοτοκίον

Τὸ χαίρετε φθεγξάμενος, διημείψω τὴν λύπην, τῶν Προπατόρων Κύριε, τὴν χαρὰν ἀντεισάγων, ἐγέρσεώς σου ἐν κόσμῳ, ταύτης οὖν ζωοδότα, διὰ τῆς κυησάσης σε, φῶς φωτίζον καρδίας, φῶς οἰκτιρμῶν, τῶν σῶν ἐξαπόστειλον τοῦ βοῶν σοι· Φιλάνθρωπε, Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ Ἐγέρσει.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ' Ἡχος δ'

"Ορθρος ἦν βαθύς, καὶ αἱ Γυναῖκες ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστέ, ἀλλὰ τὸ σῶμα οὐχ εὔρεθη, τὸ πιθούμενον αὐταῖς· διὸ ἀπορουμέναις, οἱ ταῖς ἀστραππούσαις ἐσθήσεσιν ἐπιστάντες. Τί τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν ζητεῖτε; ἔλεγον. Ἡγέρθη ὡς προεῖπε, τί ἀμνημονεῖτε τῶν ρήμάτων αὐτοῦ; Οἶς πεισθεῖσαι, τὰ ὄραθέντα ἐκήρυξτον, ἀλλ' ἐδόκει λῆρος τὰ εὐαγγέλια, οὕτως ἡσαν ἔτι νωθεῖς οἱ Μαθηταί· ἀλλ' ὁ Πέτρος ἔδραμε, καὶ ἴδων ἐδόξασε σου, πρὸς ἔαυτὸν τὰ θαυμάσια.

ΕΩΘΙΝΟΝ Δ' ΛΟΥΚΑ 24,1-12

Τῇ μιὰ τῶν Σαββάτων, ὅρθρου βαθέος ἥλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ Ἰδού, δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραππούσαις· ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὰ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὥδε, ἀλλ' ἡγέρθη. Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι ὧν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων, ὅτι δεῖ τὸν οὐίον τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ρήμάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἡσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ρήματα αὐτῶν, καὶ ἡπίστουν αὐταῖς, ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὄθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἔαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.